

Појава Часног крста у Јерусалиму

По престављењу првог хришћанског, благоверног и благочестивог цара, Светог Константина Великог, на царски престо седе његов син Констанције који нагињаше злочестивој јереси Аријевој, који хуљаше Сина Божјег. Тада се, на посрамљење злочестивих јеретика а на уверење неверника и на учвршћење православних, показа дивно знамење у светом граду Јерусалиму: у дане свете Педесетнице, 7. маја у девет сати пре подне појави се на небу Часни крст Господњи, који сијаше неисказаном светлошћу, јачом од сунчане. Сав народ, и верни и неверни, у великом страху и дивљењу посматраху то небеско знамење. Часни крст се простирао над Голготом па све до изнад Горе маслинске, удаљене петнаест стадија од Голготе. Ширина Часнога крста одговарала је његовој дужини. А лепота Крста беше као лепота најлепше дуге, те привуче на себе погледе свију.

И сви напустише своје послове, било ручне или домаће и, изишавши из кућа, са пажњом и страхом посматраху то пречудно знамење. Затим многољудне гомиле Јерусалимљана, испунивши се страха и радости од овог божанственог виђења, са великим умилењем и усрдношћу похиташе у свету цркву; ту беху старци и младићи, мужеви и жене са одојчади, такође и неударе девојке, и људи свакога узраста и звања, путници и иностранци, хришћани и иновјерци,

– сви они хитаху к цркви, једнодушно и громогласно прослављајући Исуса Христа, Господа нашег, Сина Божјег јединородног, Бога истинитог од Бога истинитог, чинитеља великих чудеса.

Тада се неверници и јеретици, непријатељи и хулитељи Христовог Божанства, испунише стида, видећи у појави Крста тако велику божанску славу и силу Господа Христа. И на тај начин сама стварност посведочи тада, да је хришћанска вера – права, истинита и благочестива, и не од виспрених речи спољашње мудрости људске састављена, већ откривењем и силом Духа Светога потврђивана, и небеским знамењима и чудесима посведочавана.

О овом чудесном знамењу Патријарх јерусалимски Кирил написа писмо цару Констанцију, саветујући му да приђе православљу. А Созомен пише да због ове појаве светог Крста на небу врло многи Јевреји и незнабошци повероваше и, приступивши с покајањем Христу Богу нашем, примише свето крштење. И сви они побожно слављаху Христа Бога нашег, једносушног и савечног Оцу и Светом Духу. Ми пак, исповедајући неисповедиву силу његову, јављену Крстом, величамо својим похвалама Господа Бога нашег, и клањамо се подножју ногу његових – Крсту светом, молећи благост Господњу да нас при другом страшном доласку свом Господ Христос удостоји видети у радости и нади спасења знак Сина Човечијег (Мт. 24, 30), свети Крст, који ће се онда јавити на небу, и да нам њиме као кључем отвори двери Царства Небеског, као некада рај разбојнику. И да нас уврсти међу своје благословене овце вавек, амин.

Ово јављање Часнога крста догодило се 7. маја 357 године.

Тропар Крсту, глас 8.

Лик Твога Крста, који си од свете горе до Голготе распростро, сада засија јаче од сунца. У њему си показао Твоју силу, Спаситељу, и њиме си оснажио и верни народ Свој: Њиме и спасавај грешне на Земљи, молитвама пресвете Богородице, Христe Боже, и спаси нас.

Кондак Крсту, глас 4.

Отворио си небеса закључана, пресветлом светлошћу на небу, којом је на Земљи засијао пречисти Крст: Зато светлост његовог дејства примамо и ка незалазној светлости се настањујемо, а у духовном рату имамо његову помоћ, извојевану Твојом победом на Крсту.

mitropolija.com